

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/134/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212657
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7512212657.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. C. XX, zastúpeného Mgr. Tomášom Čerepánom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 27, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 10.616,00 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č. k. 7C/267/2012-209 zo dňa 9. septembra 2021

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie v rozsahu napadnutého IV. výroku rozsudku o náhrade trov konania **z a s t a v u j e**.
- II. **P o t v r d z u j e** rozsudok v rozsahu II. výroku.
- III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice – okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. V časti o zaplatenie sumy 3.352,- eur a úroku z omeškania vo výške 10,5 % ročne zo sumy 3.352,- eur od 15.1.2009 do zaplatenia konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.069,23 eur a úrok z omeškania vo výške 10,5 % ročne zo sumy 2.069,23 eura od 15.1.2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovanej **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

V. Štátu **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca uplatňoval voči žalovanej nárok na poistné plnenie vo výške 10.616,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,5% ročne z uvedenej sumy od 15.1.2009 do zaplatenia titulom poistnej udalosti z 28.7.2008 na poistenom motorovom vozidle zn. Opel Vivaro Combi, EČV: D. XXXXX, rok výroby 2003, ktoré v dôsledku požiaru vozidla zhorelo, s odkazom na poistnú zmluvu pre havarijné poistenie motorových vozidiel č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenú medzi stranami sporu 27.12.2007. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná poistnú udalosť viedla pod č. XXXXXXXXXXXX a likvidovala ju v zmysle poistnej zmluvy ako totálnu škodu, pričom určila všeobecnú hodnotu vozidla 139.034,00 Sk, t.j. 4.615,00 eur a hodnotu poistného plnenia 130.182,30 Sk, t.j. 4.321,26 eur. Má za to, že žalovaná likvidovala poistnú udalosť nesprávne, keď nesprávne určila všeobecnú hodnotu vozidla, ktoré malo podľa žalobcu v čase poistnej udalosti hodnotu 450.000,00 Sk, t.j. 14.937,26 eur s poukazom na skutočnosť, že 25.5.2008 vo vozidle vymenil polomotor, ktorý kúpil za 2.000,- libier z motorového vozidla Renault Traffic, ktorý mal najazdených 60 000 míľ, t.j. cca 100 000 km, a v

mesiacoch máj alebo jún 2008 v Košiciach, v autoservise na Rosnej ul. urobil kompletnú generálku prednej a zadnej nápravy a gúm, čo žalovaná pri likvidácii poisťovnej udalosti nezohľadnila napriek tomu, že jej zaslal doklad o kúpe polomotora spolu s odvolaním z 14.1.2009. Úrok z omeškania žiadal priznať od 15.1.2009, nakoľko 14.1.2009 doručil žalovanej svoje odvolanie voči rozhodnutiu o likvidácii poisťovnej udalosti. Súd prvej inštancie vzal do úvahy vyjadrenie žalovanej, ktorá v konaní vzniesla námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a namietala, že poisťné plnenie bolo v zmysle poisťovnej zmluvy vinkulované v prospech obchodnej spoločnosti AutoFinance a.s. a poisťnú udalosť likvidovala v zmysle poisťovnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX o havarijnom poistení motorových vozidiel ako totálnu škodu, pričom špecifikovala, z akých údajov vychádzala pri likvidácii poisťovnej udalosti a tiež prečo prevedenú opravu prednej a zadnej nápravy predmetného vozidla nezohľadnila pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla. Podrobne sa oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, výsluchom svedka A. E., vykonaným znaleckým dokazovaním z odboru cestnej dopravy F. G. H.. Citoval § 52, § 788 ods. 1, 3, 4, § 797 ods. 1, 2, 3, § 815 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 144, § 145 ods. 2 CSP. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcu v časti o zaplatenie poisťného plnenia 3 352,- eur a úroku z omeškania 10,5% ročne z tejto sumy od 15.1.2009 do zaplatenia, s ktorým späťvzatím žalovaná súhlasila, konanie v uvedenej časti zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP. Mal za preukázané, že žalobca uzavrel uvedenú poisťnú zmluvu ako poisťník a poistený dňa 27.12.2007 a totožný deň uzavrel so spoločnosťou AutoFinance, a.s. zmluvu č. 1070142, označenú ako zmluva o spotrebnom úvere, ktorej obsahom však bola okrem zmluvy o spotrebnom úvere aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k poistenému motorovému vozidlu a zmluva o výpožičke vozidla do splatenia úveru, na základe ktorých bolo poistené motorové vozidlo v čase poisťovnej udalosti vo vlastníctve obchodnej spoločnosti AutoFinance, a. s. a žalobca bol jeho držiteľom. Žalobca, ako poisťník a poistený, vyslovil v individuálnych dojednaniach v poisťovnej zmluve súhlas s vinkulovaním poisťného plnenia po dobu trvania splácania predmetu kúpnej zmluvy v prospech spoločnosti AutoFinance, a. s. a žiadal poisťovateľa, aby tak učinil. V čl. VIII bod 18 Zmluvných dojednaní pre KASKO poistenie, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou poisťovnej zmluvy, bolo upravené, že plnenie poisťovne je počas trvania zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, vinkulované na žiadosť poisteného, v prospech leasingovej spoločnosti t. j. spoločnosti AutoFinance a. s., a na základe tejto vinkulácie poisťovníka v prípade vzniku poisťovnej udalosti vyplatí poisťné plnenie inému, ako je leasingová spoločnosť, len s predchádzajúcim písomným súhlasom leasingovej spoločnosti. Individuálnym dojednáním v poisťovnej zmluve bola vinkulácia poisťného plnenia dojednaná stranami sporu v prospech obchodnej spoločnosti AutoFinance a.s. „po dobu trvania splácania predmetu kúpnej zmluvy“ a v Zmluvných dojednaniach, ako súčasť poisťovnej zmluvy „počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. Dôvodil, že nakoľko pre výplatu poisťného plnenia sú určujúce poisťné podmienky s poukázaním na § 815 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, vinkulácia poisťného plnenia v prospech spoločnosti AutoFinance a. s. bola viazaná na dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vyjadrenia spoločnosti AutoFinance a. s. z 6.11.2008 mal preukázané, že predmetná zmluva zanikla zánikom predmetu financovania t.j. poisteného motorového vozidla požiarom 28.7.2008, čím zanikla aj vinkulácia poisťného plnenia v prospech spoločnosti AutoFinance a.s., preto vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu ako poisteného v spore považoval za danú. Pokiaľ sa jedná o výšku poisťného plnenia, v konaní vykonaným znaleckým dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa pri výpočte poisťného plnenia nestanovila správne všeobecnú hodnotu poisteného motorového vozidla, čo vyplynulo zo znaleckého posudku č. 26/2021 vypracovaného znalcom F. H., ktorý zároveň vo svojej výpovedi k jeho obsahu objasnil, ako dospel k vyčíslenej VŠH vozidla v čase poisťovnej udalosti, pričom zohľadnil aj v konaní preukázanú skutočnosť, že v období od vstupu vozidla do poistenia do poisťovnej udalosti malo vozidlo vymenený motor a bola vykonaná oprava jeho prednej a zadnej nápravy. Súd prvej inštancie preto uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi titulom poisťného plnenia ešte sumu 2 069,23 eur, čo je v zmysle uzavretej poisťovnej zmluvy, a to čl. VIII. bodov 8,11,12,18 a čl. IX zmluvných dojednaní pre KASKO poistenie AutoFinance, a.s. ako jej neoddeliteľnej súčasť, rozdiel medzi VŠH vozidla v čase poisťovnej udalosti 204.651,94 Sk (6.793,20 eur) ustálenej znaleckým dokazovaním a medzi stranami nespornou hodnotou vraku vozidla 2.000,- Sk (66,38 eur), čo činí 202.651,94 Sk (6.726,82 eur), zníženou o v poisťovnej zmluve dohodnutú spoluúčasť žalobcu 5% teda 10.132,60 Sk (336,34 eur), čo predstavuje 6.390,48 eur, mínus žalovanou poukázané poisťné plnenie 4.321,25 eur, pričom priznaná suma zahŕňa 20 % DPH, nakoľko v poisťovnej zmluve nebolo uvedené, že by žalobca ako poisťník bol plátcom DPH. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže žalobca neuniesol v spore dôkazné bremeno a nepreukázal vyšší ako súdom priznaný nárok na poisťné plnenie. Žalobcovi priznal podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. úrok z omeškania vo výške 10,5% ročne z priznanej sumy

od 15.1.2009 (odo dňa nasledujúceho po doručení odvolania proti výške vyplateného poistného plnenia žalobcu žalovanej) do zaplatenia.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Uvedol, že žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie poistného plnenia 2.069,23 eur (19 %), v prevyšujúcej časti bol neúspešný (81 %), keďže procesne zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie 3.352,00 eur a v časti o zaplatenie 5.194,77 eur bola jeho žaloba zamietnutá, čo predstavuje procesný úspech žalovanej. Právo na náhradu trov konania by tak patrilo žalovanej v rozsahu jej čistého úspechu v spore 62 % (81 % - 19 %), ale nakoľko žalovanej v konaní trovy nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

4. Štátu priznal nárok na náhradu trov titulom zaplatenia časti znalečného v rozsahu 100%, ktorým zaplatením zaviazal žalobcu, keďže znalecké dokazovanie navrhol vykonať na preukázanie ním tvrdených skutočností.

5. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná v rozsahu II. a IV. výroku a navrhla rozsudok v uvedenej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie či alternatívne rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu zamietne a žalobcu zaviazá na náhradu trov konania. Podľa žalovanej konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania uvádza, že v dôsledku poistnej udalosti zo dňa 28.7.2008 poskytla poistné plnenie vo výške 130.182,00 Sk (4.321,25 eur) obchodnej spoločnosti AutoFinance a.s., čo žalobca v konaní nerozporoval. Spornou podľa nej zostala v konaní nesprávne stanovená výška všeobecnej hodnoty motorového vozidla zo strany žalovanej, t.j. 139.034,00 Sk (4.615,08 eur). Výšku nároku si žalobca odvodzoval ako rozdiel medzi ním stanovenou všeobecnou hodnotou vozidla 450.000,00 Sk (14.937,26 eur) a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovanej v sume 130.182,30 Sk (4.321,26 eur), teda 10.616,00 eur, pričom v priebehu konania dospel žalobca k záveru, že všeobecná hodnota motorového vozidla vo výške 450.000,00 Sk (14.937,26 eur) je nadhodnotená a z uvedeného dôvodu zobral žalobu v časti o zaplatenie 3.352,00 eur späť. Žalovaná poukázala na to, že žalobca sa zároveň stotožnil aj so záverom znaleckého posudku č. 26/2021, v zmysle ktorého bola stanovená všeobecná hodnota vozidla na sumu 6.793,20 eur, pričom žalovaná zotrváva na správnosti svojho výpočtu všeobecnej hodnoty motorového vozidla v sume 139.034,00 Sk (4.615,08 eur). Vo vzťahu k záveru súdu, že znalec vo svojom znaleckom posudku zohľadnil aj v konaní preukázanú skutočnosť, že v období od vstupu vozidla do poistenia do poistnej udalosti malo vozidlo vymenený motora a bola na ňom vykonaná oprava jeho prednej a zadnej nápravy, má za to, že záver súdu je nepravdivý. Žalovaná v ďalšom zotrvala na námietke aktívnej vecnej legitimácie žalobcu majúca za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o tom, že žalobca bol aktívne vecne legitimovaný vzhľadom na skutočnosť, že Zmluva o spotrebnom úvere zo dňa 27.12.2007, uzatvorená medzi žalobcom a spoločnosťou AutoFinance a.s. zanikla zánikom predmetu financovania, t.j. poisteného motorového vozidla požiarom dňa 28.7.2008, čím zanikla aj vinkulácia poistného plnenia v prospech spoločnosti AutoFinance a.s.. Žalovaná považuje uvedený záver súdu za neakceptovateľný, nakoľko s odkazom na uzatvorenú Zmluvu o spotrebnom úvere žalobca previedol vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu na obchodnú spoločnosť AutoFinance a.s. a v čase poistnej udalosti dňa 28.7.2008 žalobca nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla. Žalovaná citovala čl. IV bod 1 a bod 7 Zmluvy o spotrebnom úvere a poukázala tiež na to, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebnom úvere sú Všeobecné zmluvné podmienky č. 01/07 (ďalej len „VZP“), upriamujúc pritom pozornosť na čl. IX bod 1 a bod 7 VZP. Z obsahu dojednanej Zmluvy o spotrebnom úvere podľa žalovanej jasne vyplýva, že dlžníkom je žalobca a veriteľom je obchodná spoločnosť AutoFinance a.s.. Ďalej poukázal na to, že z obsahu poistnej zmluvy vyplýva, že poistník súhlasí s vinkulovaním poistného plnenia po dobu trvania splácania predmetu kúpnej zmluvy v prospech AutoFinance a.s. a žiada poisťovateľa, aby tak učinil. V konaní podľa žalovanej nebolo sporné, že v prípade výplaty poistného plnenia bolo uvedené poistné plnenie vinkulované a vyplatené v prospech obchodnej spoločnosti AutoFinance a.s. (žalovaná tak poskytla poistné plnenie v sume 4.321,25 eur obchodnej spoločnosti AutoFinance a.s.). Žalovaná zároveň uviedla, že z obsahu listu vystaveného spoločnosťou AutoFinance, a.s. zo dňa 6.11.2008 vyplýva, že na základe likvidácie poistnej udalosti zo dňa 28.7.2008 na motorovom vozidle ako totálnej škody došlo k predčasnému splateniu úveru zo Zmluvy o spotrebnom úvere s odkazom na čl. VII bod 1 písm. p) VZP. Podľa žalovanej však skutočnosť, že došlo k zániku predmetu financovania neznamena, že na žalobcu bolo prevedené

vlastnícke právo, keďže predčasná splatnosť úveru nespôsobilá zmenu v osobe vlastníka predmetnej veci. Z dôvodu, že dňa 28.7.2008 došlo k poistnej udalosti, mala spoločnosť AutoFinance, a.s. právo na poistné plnenie v zmysle Poistnej zmluvy, zmluvných dojednaní ale aj VZP. Zároveň doplnila, že spoločnosť AutoFinance a.s. nedala súhlas na výplatu poistného plnenia v prospech žalobcu, ale listom označeným ako „Zamietnutie uvoľnenia plnenia“ odmietla uvoľnenie poistného plnenia v jej neprospech, t.j. v prospech autoservisu. Poukazuje ďalej na listinný dôkaz, ktorý dňa 8.6.2018 predložila leasingová spoločnosť AutoFinance a.s., z ktorého vyplýva, že žalobca ku dňu 24.5.2018 mal voči tejto spoločnosti pohľadávku vo výške 4.680,51 eur a s odkazom na čl. VII bod 18 Zmluvných dojednaní má za to, že prípadný nárok na doplatenie poistného plnenia by prináležal spoločnosti AutoFinance a.s. ako vlastníkovi vozidla, nie žalobcovi. V súvislosti s tvrdeným žalovaná poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 13Co/155/2019 zo dňa 29.7.2020 ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/322/2015 zo dňa 28.6.2016.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

7. Žalovaná na výzvu súdu, aby doplnila a odstránila vady odvolania voči IV. výroku napadnutého rozsudku, doručila dňa 2.6.2022 súdu späťvzatie odvolania v rozsahu IV. výroku s tým odôvodnením, že napriek úspechu žalovanej, jej trovy konania v predmetnej veci nevznikli a zároveň odvolanie voči IV. výroku z obsahu jej odvolania nevyplýva.

8. Rozsudok v rozsahu I., III. a V. výroku, nebol odvolaním napadnutý, v tejto časti nadobudol právoplatnosť podľa ust. § 367 ods. 2 a 3 CSP a nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

9. Podľa § 369 ods. 1 CSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

10. Podľa § 369 ods. 2 CSP ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

11. Podľa § 369 ods. 3 CSP ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

12. Z dôvodu späťvzatia odvolania žalovanou proti IV. výroku napadnutého rozsudku o náhrade trov konania, odvolací súd v zmysle § 369 ods. 3 CSP odvolacie konanie o odvolaní žalobkyne proti IV. výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zastavil (§ 369 ods. 3 CSP).

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

14. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a mohli mať vplyv na výrok samotného rozhodnutia.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré

boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu za zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval a vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán.

18. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v napadnutej časti a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok žalovanej a z hľadiska účinne namietaných odvolacích dôvodov dospel k záveru, že v prejednávanom prípade uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané a rozsudok v napadnutom vyhovujúcom II. výroku je vecne správny. Odvolací súd nezistil, že by preskúmané rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z právneho posúdenia prejednáwanej veci založeného na nesprávnej aplikácii právneho predpisu alebo nesprávnej interpretácii inak správne použitej právnej normy. V konaní neboli zistené ani žiadne vady v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie spor právne posúdil správnym spôsobom, dospel k správnym právnym záverom a vo svojom rozhodnutí jasne a dostatočne vysvetlil relevantné a podstatné dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovel a na ktorých svoje rozhodnutie založil tak po stránke skutkovej, ako aj po stránke právnej. Rozhodnutie dáva odpoveď na rozhodujúce tvrdenia, argumenty a námietky sporových strán, preto mu nemožno vytknúť nepreskúmateľnosť pre nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov, rozsudok v celom rozsahu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí v zmysle ust. § 220 CSP a plne rešpektuje základné právo strán (i žalovanej) na spravodlivý súdny proces. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR, za porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

19. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Podstata odvolacích námietok žalovanej je založená na námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, s ktorou námietkou sa súd prvej inštancie v konaní náležite vysporiadal už v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, v ktorom konštatoval, že aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní je daná. Odvolací súd uvádza, že správne mal súd prvej inštancie za preukázané, žalobca uzavrel uvedenú poisťovnú zmluvu ako poisťník a poistený dňa 27.12.2007 a totožný deň uzavrel so spoločnosťou AutoFinance, a.s. zmluvu č. XXXXXXXX, ktorej obsahom však bola okrem zmluvy o spotrebnom úvere aj zmluva o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva k poistenému motorovému vozidlu a zmluva o výpožičke vozidla do splatenia úveru, na základe ktorých bolo poistené motorové vozidlo v čase poisťnej udalosti vo vlastníctve obchodnej spoločnosti AutoFinance, a.s. a žalobca bol jeho držiteľom, pričom žalobca, ako poisťník a poistený, vyslovil v individuálnych dojednaniach v poisťnej zmluve súhlas s vinkulovaním poisťného plnenia po dobu trvania splácania predmetu kúpnej zmluvy v prospech spoločnosti AutoFinance, a.s. a žiadal poisťovateľa, aby tak učinil. Zo Zmluvných dojednaní pre KASKO poistenie, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou poisťnej zmluvy je zrejmé, že plnenie poisťovne bolo

počas trvania zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, vinkulované na žiadosť poisteného, v prospech leasingovej spoločnosti t. j. spoločnosti AutoFinance a. s., a na základe tejto vinkulácie poisťovňa v prípade vzniku poistnej udalosti vyplatí poistné plnenie inému ako je leasingová spoločnosť len s predchádzajúcim písomným súhlasom leasingovej spoločnosti. Podstatným sa však javí skutočnosť, že individuálnym dojednaním v poistnej zmluve bola vinkulácia poistného plnenia dojednaná stranami sporu v prospech obchodnej spoločnosti AutoFinance a. s. „po dobu trvania splácania predmetu kúpnej zmluvy“ a v Zmluvných dojednaniach, ako súčasť poistnej zmluvy „ počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. Preto súd prvej inštancie správne dôvodil, že nakoľko pre výplatu poistného plnenia boli určujúce poistné podmienky s poukázaním na § 815 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, vinkulácia poistného plnenia v prospech spoločnosti AutoFinance a.s. bola viazaná na dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nakoľko z vyjadrenia spoločnosti AutoFinance a.s. z 6.11.2008 bolo zjavné preukázané, že predmetná zmluva zanikla zánikom predmetu financovania t.j. poisteného motorového vozidla požiarom 28.7.2008, zanikla tým aj vinkulácia poistného plnenia v prospech spoločnosti AutoFinance a.s.. Uvedený záver súdu prvej inštancie preto odvolací súd považuje za právne správny a odvolacie námietky žalovanej nie sú spôsobilé uvedený záver zvrátiť. Žalovaná nepredložila dôkazy sponchybnujúce všeobecnú hodnotu vozidla ustálenú v posudku F. G. H.. Z hľadiska odvolacieho súdu je podstatné, že žalobca ako poistník/poistený na podklade poistnej zmluvy uzavretej so žalovanou (ako poisťovateľom) nebol spokojný s výškou vyplateného poistného plnenia v sume 4.321,25 eur, ktorú však spoločnosť AutoFinance a.s. (ako osoba oprávnená v súvislosti s vinkuláciou) považovala v októbri 2008 za dostatočnú. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že titulom poistného plnenia je žalovaná povinná uhradiť ešte sumu 2.069,23 eur s prísl. Keďže vinkulácia poistného plnenia mala trvať „po dobu trvania splácania predmetu kúpnej zmluvy“, resp. „počas trvania zmluvy“ (...o poskytnutí spotrebiteľského úveru), nie je možné pochybovať o aktívnej legitímácii žalobcu v spore, keď aj samotná spoločnosť AutoFinance a.s. ho ešte 6.11.2008 informovala o zániku ich zmluvného vzťahu a preskúmaný rozsudok tak predstavuje spravodlivé doriešenie vzťahov plynúcich z poistnej zmluvy.

21. Odvolací súd preto poukazujúc na vyššie uvedené závery má za to, že zákonné a vecne správne sú dôvody napadnutého rozsudku v časti, ktorou súd prvej inštancie priznal žalobcovi žalobou uplatnený nárok v rozsahu napadnutého II. výroku. Rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku (II. výrok) podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP preto potvrdil ako vecne správny.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaní v odvolacom konaní nebola úspešná, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, ale nakoľko mu trovy odvolacieho konania nevznikli, náhradu trov konania mu odvolací súd nepriznal.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).